

POZVÁNKY

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel z.s. vás zve na konferenčně-společenské setkání na téma

BOJOVÉ TRADICE NAŠICH PŘEDKŮ

... a jak dál?

70. výročí největší vlny reemigrace volyňských Čechů, které se koná za podpory Ministerstva obrany dne 22. 11. 2017 od 10:00 hod, prezence od 9:30 hod., v sále v Domě armády Praha (DAP) v Praze-Dejvicích, Vítězné náměstí 4, metro – stanice Dejvická, vchod z ulice Buzulucká (pravý bok budovy).

Na programu jsou přednášky historiků, široká diskuze členské základny, kulatý stůl na téma historie a budoucnosti sdružení a jeho další činnosti. Plánované ukončení asi v 17:00 hod.

Občerstvení je zajištěno, avšak případné domácí produkty jsou vítány!

Jste srdečně zváni. Na konferenci není třeba se přihlašovat, ti z Vás, kteří máte zájem, přijedte.

*Za Sdružení Čechů z Volyně
a jejich přátel jeho předsedkyně
Dagmar Martinková*

REGION UNIČOV

Vážení přátelé,

srdečně Vás i Vaše blízké zveme na společné setkání Volyňských Čechů a jejich přátel **uničovského regionu**, které se uskuteční **v neděli 12. listopadu 2017 od 15:00 hod.** v **Městském kulturním zařízení v Uničově** (budova kina – Moravské nám.). Těšíme se na setkání s Vámi.

Za region Blanka Langrová

OZNÁMENÍ

Region Žatec – Podbořany

Na konferenčně – společenské setkání „Bojové tradice našich předků“ v sále Domu armády v Praze Dejvicích ve středu 22. listopadu 2017 máme zajištěn autobus.

Odjezd z PODBOŘAN v 7:00 hodin od restaurace „U růže“, v 7:25 od kanceláře v Tolstého ulici, v 7:30 od Zvonu, v 7:35 od Moskvy, z LOUN v 8:00 hodin od Luny, v 8:05 Osvoboditelů. Zájemci se přihlásí vždy v pondělí od 10:00 do 12:00 hodin osobně v kanceláři v Tolstého ulici nebo na telefonu 415 710 734.

Příspěvek na dopravu ve výši 100 Kč na osobu bude vybírán v autobusu. Občerstvení zajištěno bezplatně. Srdečně zveme členy a jejich rodinné příslušníky.

Výbor regionu

Zemřela válečná veteránka plukovnice Marie Kvapilová

26. 9. 2017 • Ve věku nedožitých 96 let zemřela v pátek 22. září druhoválečná veteránka plukovnice Marie Kvapilová, která se mimo jiné jako zdravotnice účastnila závěrečných bojů u Sokolova. Pohřeb s vojenskými poctami se uskutečnil v pátek 29. září od 8 hodin ve Velké obřadní síni krematoria Strašnice v Praze.

Fotografie Marie Kvapilové, tehdy ještě Pišlové z druhé světové války

Pražský region –

POZOR ZMĚNA TERMÍNU SCHŮZKY PRAŽSKÉHO REGIONU

Pravidelná schůzka pražského regionu se přesouvá z 29. 11. 2017 na 22. 11. 2017 a bude se konat po konferenci s tématem „Bojové tradice našich předků“ v sále Domu armády v Praze-Dejvicích, Vítězné náměstí 4, metro – stanice Dejvická, vchod z ulice Buzulucká (pravý bok budovy).

Společné setkání začíná v 10:00 hodin. Příští schůzka pražského regionu bude 31. 1. 2018 v Legiích.

*Za pražský region
Ing. Ludvík Engel*

Plukovnice Marie Kvapilová, roz. Pišlová se narodila 28. listopadu 1921 v Malé Zubovštině na severozápadě Ukrajiny. V červenci 1942 se stala příslušnicí 1. čs. samostatného praporu. Jako zdravotnice se účastnila závěrečných bojů u Sokolova, kde byla raněna do nohy. Poté se do bojových operací 1. čs. brigády v SSSR zapojila jako telegrafistka spojovací roty.

Po válce zůstala v armádě, nejdříve jako učitelka ruštiny v Odborné škole pro ženská povolání v Praze a později na Hlavním týlu Ministerstva národní obrany jako pobočnická náčelnice – vedoucí tajné spisovny. Služební poměr vojákyň z povolání ukončila v listopadu 1954, kdy byla v hodnosti kapitánky přeložena do zálohy.

V roce 1994 byla mimořádně jmenována do hodnosti podplukovnice ve výslužbě a v roce 2000 do hodnosti plukovnice ve výslužbě. V roce 2003 obdržela Záslužný kříž ministra obrany ČR III. st. a v roce 2016 Záslužný kříž ministra obrany ČR II. st.

Byla dlouholetou členkou Československé obce legionářské, aktivní členkou jednoty v Praze 6 a pravidelně se účastnila se vzpomínkových akcí pořádaných v Praze.

Další informace o jejím osudu jsou k dispozici na portálu Paměť národa.

Převzato z Ministerstva obrany » Informační servis » Zpravodajství » Zemřela válečná veteránka plukovnice Marie Kvapilová, redakčně upraveno

Fotografie ze vzpomínkových oslav Karpatsko-dukelské operace

Převzato z www.scvp.eu/news.html

Dukla 2017

Dagmar Martinková, předsedkyně Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel se 6. října účastnila v rámci delegace Ministerstva obrany ČR vzpomínkových oslav Karpatsko-dukelské operace současně jako potomek několika frontových vojáků – volyňských Čechů. Uběhlo přesně 73 let od okamžiku, kdy 1. československý armádní sbor vstoupil na osvobozené území Československa. Tato operace patří mezi nejtěžší horské operace druhé světové války vůbec a také přinesla velký počet padlých a raněných. Pietní akt se konal za ohromné účasti veřejnosti včetně přítomnosti vysokých slovenských představitelů v čele s prezidentem.

Básně z Volyně

Kde domov můj

autor: Jan Pospíšil

Ač cizí zem nás kojila,
že jsi Čech, vždycky pamatuj,
nás matka v dětství učila,
když zpívala, kde domov můj.

A dědův hlas se divně chvěl,
slzami zakalen měl hled,
když o své vlasti vyprávěl,
že zemský ráj to napohled.

Studenou zdá se cizina,
když srdce tvoje tíhne jen,
kde předků tvých je otčina
ta naše krásná česká zem.

Skončena cesta cizinou,
zřím vyplněn sen krásný svůj,
já našel vlast svou jedinou,
toť země česká, domov můj.

Volyňští Češi

autor: Tuman Romanov

Z Kupičova r. 1939

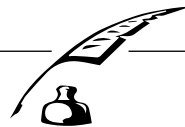
Jsmo Češi, mnoho roků žijem na Volyni,
však srdce volyňské též umí milovat.
Nám také česká lípa cestu stíní
A modlíme se česky, dřív než jdeme spát.

Jsmo Češi, jaké panstvo je dnes na Volyni
a jakou řečí mluví se po kraji?
Dnes česká lípa už jen hroby stíní
A česky mluví se jen potají.

My vždycky byli vlasti první strážci
a vy se choulíte dnes do kouta,
Kdo otců dědictví si opravdově váží
Toho cizí řeč nikdy nespoutá.

*Básně poskytl pan Jaroslav Loukota,
kterému byly věnovány.*

OD NAŠICH ČTENÁŘŮ

Příběh od Josefa Řepíka

Před léty jsem byl informován, že bych si měl zažádat o 255 pro maminku. Maminka byla upálena 13. 7. 1943 společně s celou rodinou. Zůstal jsem s otcem, který neměl nárok na sirotčí příspěvek na mne. Žádost jsem podal na MO v Praze. Odpověď přišla záporná, v Českém Malíně na Volyni, mrtví Češi neměli české občanství, nemají nárok na 255. Jak mohli mít české občanství, když český stát neexistoval. Přesto 11.400 žen a mužů bez českého občanství mohlo bojovat za osvobození ČSR. Bratranec Josef Řepík st. padl v Charkově.

Vyšel zákon 108. z roku 2009 Sbírky. Podat si žádost o příplatek k starobnímu důchodu. Nemusí být předložen zákon 255. Nastal problém, nemám úmrtní list. V té době Němci nedávali úmrtní listy. V německých novinách vydávaných v Rovně uvedli pouze, kolik zneškodnili banditů, a který vrah se o to zasloužil a dostal železný kříž.

Gen. Svoboda určil skupinu českých vojáků pod vedením stk. Procházky, vyšetřit události v Českém Malíně, byl proveden výslech přeživších, sepsány protokoly přeživších. Stalo se, že nebyl pořízen seznam mrtvých. V protokolu je uvedeno kolik domů a stodol

bylo spáleno. Kolik krav a potravin si odvezli, pouze na seznam mrtvých se zapomnělo. Přeživší jsou na fotkách, ke každému protokolu výpovědi byly předané fotky velitelů vražedného komanda.

Mám seznam mrtvých a živých, který nemá potřebné razítko, není to úřední doklad. Byly pořízeny dva seznamy. Jeden byl dán do láhve a láhev

umístěna pod kříž na hrobě. Při stavbě nového památníku se láhev našla. Dokument se předal do Národního muzea a dokument se opravil a uložil

v Národním muzeu. Druhý protokol zůstal u Josefa Aloise Martinovského.

Přeživší vraždění v Českém Malíně na Volyni. Josef Řepík

Úryvky z rodinné kroniky Jozefa Moravce (mého dědečka), nar. 1874

Kolikrát mi přišlo na mysl, abych napsal jen tak z většího některé děje významnější z mého života, od mladosti až do své starosti.

Můj dědeček Josef Moravec 1820, se přistěhoval v roce 1874, ze sedmi dětmi z Rohožné u hradu Svojanov na Poličsku. Koupili spolu z druhými krajaný, majetek od polského zemana p. Turčinského, zvaný Martinovka. Dědeček koupil 50 Morků v ceně 12 rublů za Mork (0,66 ha.), z většího dílu samého lesa a podělil starší děti. Můj otec Václav Moravec 1848, byl vyučený kovář a dostal sedm Morků, nato se oženil a s matkou si postavili takovou půlzemljanku, byla to kovárna i byt, a začali hospodařit. Otec kovářil a po trochu vykopávali stromy a dělali pole, hospodařili tak sedm let, jenže matka nebyla silného zdraví, měla již tři děti a v roce 1881 zemřela.

A od vtedy se začíná vyvíjet můj samostatný život. Školu jsme u nás neměli, ani nám ji Ruské úřady nedovolili otevřít, leč by se tam učilo jen po Rusky. Tak nás otec učil sám a hned ve třech jazycích, Česky, Polsky i Rusky, sám jim porozuměl brzy.

Naučil nás tolik že by jsme při formě tehdejšího učení, se nikdy tolik ne naučili. V 17 letech jsem dostal od otce svědectví a šel do světa se vzdělávat. Pracoval jsem jako kovář v dílně na rolnické stroje u p. Hamáčka na Dembrowce.

Otec se rozloučil s katolickou vírou po neshodách s Polskými faráři. Jednou jsem přijel a otec doma nebyl, byl na Michalovce, za týden mě vzal s sebou, moc se mi tam líbilo kázání a zpěv, kněží tam vůbec neměli, kázal sedlák a potom další, potom nás vzali na oběd a trachtovali i vyprávěli o svých předcích tzv. Exulantech o kristovi a jeho

apoštolech a že jeto úplně předěleno, vyprávělo se o Českých bratřích jak byli od katolických kněží trápený a pronásledovaný a mnozí zamordovaný.

Jak mohli tak zanechali svoje živnosti a někteří velké majetky a šli s mošnami za hranice raději, než přestoupit ke katolické víře.

Otec tam chodil každou neděli, bylo to od nás asi 16 km, mě se tam chodit často nechtělo a myslil si že je to škoda kazit si nedělní zábavu s chasou. Ale přeci jen jsem šel s otcem na Michalovku k Františku Dřevovi, kázání tam, mě hodně dojalo a chtělo se mě k nim také vstoupit. Kázal tam také kazatel Pavel Sláma. Pak jsme byli jako u výsledku v plné seknicí bratří a oba byli jednohlasně přijati do sboru, a kdy budem pokřtěni to nám včas řeknou. Asi za půl roku nás šlo ke křtu 5, v potoku byla udělaná taková nádrž asi do pasu, muselo se to dělat tajně aby to nevěděli pravoslavní popi, bylo to v době kdy už byl na potoku led, bratr Sláma ho holí rozbil a postupně nás všechny pokřtil tak, že když řekl ámen tak nás ponořil a každého voda nakryla.

Mezi tím přijetím a křtem otec celé hospodářství prodal a zažádal o pas, že pojedem do Bosny. V ten čas se hodně rodin stěhovalo z Volyně do Bosny. Také jsem v ten čas hodně cvičil na housle v obou klíčích sopránovém, basovém a zpěv to byla moje radost. Odjeli jsme nejprve do Slavonie, bylo to blízko Bosenské hranice u řeky Sávy. Bylo tam již několik Českých rodin a u nich jsme se utábořili, než se dovíme jak dál v té Bosni. V té době dávala Rakouská vláda k zemi jednoho koně a nějaké náradí, chtěla to tam povznést jak kulturně tak hospodářsky. Také se tam našli hovádka že darované náradí prodali a zmizeli.

Ve Slavoniji otec dobrácké povahy rozpůjčoval krajanům peníze, ale když jel do Sarajeva postarat se o tu zem tak musel ukázat 600 zlatých, jinak zem nedostane, když krajaný upomínal, tak jedni vrátili a druzí že ještě nemohou. Tak jsme seděli v té Slavonii.

Já jsem pracoval u Talijánů a našel jsem tam bratry blízko Srbské hranice, byli pomíchaný Němci, Maďaři, Češi i Srby.

Zpěvácký sbor byl zábavný, písně se zpívali po Srbsku, po Německu některý nápěv i ve čtyřech nářečích, tu už jsem hrál na housle, měli jsme vybrané hlasy ve všech jazycích, jen soprán zpíval starý Maďarský bratr Šoldy. Poradili mě že si otec může spachtovat takové malé hospodářství od Tureckého zemana zvaného Beg. Tak jsme tam začali hospodařit, ohradili pole, získali páru koní i nějaké náradí, jenže otec neměl úmluvu s Begem úředně, jen ústně, a nevěděl že Turci jsou horší než Židi. Mě se stýskalo po Michalovce že jsem se rozhodl že pojedu nazpátek i když budu muset na vojnu k Carovi.

Jel jsem bez pasu, který by koštoval 10 ruských rublů, jel jsem s rakouskými Bosňáky, kteří se vraceli z dovolenky přes Maďarsko do Lvova. Tam museli všichni z vlaku že pojedou až ráno, tak sme šli všichni do hospody. Já seděl v koutku a nic si nedával, přisedl si ke mně Dorožkář (pracovník u dráhy), povídali si co jsme zažili v tý Bosni, mluvil po Polsku že je z Rovna ale nesmí se vrátit proto, že ač nevině Ruské úřady ho stíhají. Tak mě poradil že za chvíli jede vlak do Radziwilova na hranici a že tam nad ránem budou úředníci ještě ospalí, tak se dostanu lehčeji za hranici. Tam to dopadlo dosti dobře, když jsem uspokojivě odpověděl na otázky, ukázali mě dveře, do těch sem vešel a byl sem v Rusku. Jenže sem si vzpoměl že v místnosti mám housle, ale objevil se mladý Židek, jestli něco nehledám, že když mu dám 5 kopějek tak mě ty housle donese, moc jsem mu nevěřil ale kopějky mu dal a on opravdu mě ty housle donesl. Sedl jsem do vagonu a za nedlouho byl v Rovně, to se událo v letech 1895–96.

Úryvek z kroniky poskytl pan Stanislav Procházka

VZPOMÍNKY NA VOLYŇ

Dovolte, abych se několika postřehy vrátil k minulým zájezdům na Volyň. Předtím, když jsem ještě za Sovětského svazu navštívil s rodinou rodný Luck, měl jsem tolik negativních zážitků se sovětskou byrokracií, že jsem se zařekl, že už další návštěvu nehodlám opakovat. Měli jsme vízum pro Volyňskou oblast, domníval jsem se, že pozvání platí pro historickou Volyň. Chtěli jsme navštívit známé z Klevaně a otcovo rodné Hlinsko České. Nešlo to jednoduše, měli jsme vízum pro Volyňskou oblast a tato místa jsou v Rivenské oblasti. Návštěvu Klevaně jsme riskli, ale do vzdálenějšího Hlinska si naši příbuzní netroufli, ač naši dopravci měli rádi dobrodružství. Bydleli jsme na Hnidavě u cukrovaru a když jsme se vydali na návštěvu Lipin, kde jsem vyrůstal, mohli jsme navštívit jen hřbitov a místo, kde stávalo naše hospodářství, které při napadení SSSR vyhořelo, jako velká část obce.

Bydleli jsme pak u Myšáků v jedné místnosti a později ve vile české statkářky slečny Marešové spolu s rodinou Vokráčkových, kterou postihl stejný osud. Slečna Marešová byla vyvezena na Sibiř, kde zahynula. Teta nás tehdy prosila, abychom se tomuto místu vyhnuli, byla zde totiž vybudována psychbolnica, kde byli hlavně léčeni „pacienti“, kteří nepochopili zákony budování komunismu. Při posledních vzorně organizovaných zájezdech jsem

s partou kamarádů z Rakovnicka navštívil i mnoho míst, které budovatelé „světých zítřků“ přísně zakazovali. Dnes se můžete po Ukrajině pohybovat svobodně, kromě oblasti, kde proruští teroristé mají své snahy tolik podobné scénáři našich Sudet, před druhou světovou válkou.

Ano, Ukrajina ekonomicky utrpěla značné ztráty těmito konflikty, ale pro nás je zde bezpečno a je pro nás i levné zboží i služby. Jsou velmi levné taxi a zejména maršrutky (malé autobusy), které s vysokou frekvencí projíždějí pro nás levně nejrůznějšími místy. Těchto služeb jsme využívali v různě zájmově zformovaných skupinkách. Navštívili jsme Hlinsko, Záhoru, kde se setkáme s různým stavem našich usedlostí, ale v průměru si obec udržuje slušnou úroveň. Dále jsme navštívili Huleč Českou, která se snaží pokračovat v tradicích, které tam Češi založili, dále provozují již legendární klub, který se v době svého založení asi v ukrajinských vesnicích vůbec nevyskytoval. Navštívili jsme rovněž zámek v Urvenách, kde první hulečtí začínali, zámek je v současné době také „psychbolnicí“. Ač nás náš taxikář varoval zde zastavovat a vůbec se pokoušet zámek navštívit. Mile nás však překvapila vstřícnost vedení instituce, prošli jsme si místa, kde naši předkové nějakou dobu trávili a budovali Huleč a okolní vyspělé české vesnice. Odmítli jsme zdvořile pozvání

pana ředitele k posezení a pospíchali jsme do dalších bývalých osad, kde naši prarodiče začali uskutečňovat své plány. Velmi silný dojem na nás učinili naši krajané z Žitomíru a okolí, kde velmi dobře pracuje český spolek. Přátelé s námi projeli městem, navštívili jsme jejich malé muzeum, poklonili jsme se za městem na někdejší popravě, kde zahynulo i mnoho Čechů a odpůrců někdejšího sovětského režimu. Po těchto smutnějších vzpomínkách nás mile potěšilo posezení v českém klubu, při harmonice pana Václava Slámy a zpěvu národních písní jsme v milém prostředí vydrželi do kuropení. Při loučení mně utkvěla slova prof. Čišinské: „Jsme trochu dál od staré vlasti, a proto jsme rádi za každou návštěvu z Čech, aby i naše děti, než se rozplynou v ukrajinském prostředí, znaly svůj původ a byli na něj hrdí“.

Při vyprávění ve svém rodinném kruhu jsem podezírán, že si dojmy z Ukrajiny idealizují a tak jsme se dohodli, že v příštím roce se vydáme dvěma automobily po zemi kdysi zaslíbené, kde naši předkové zanechali velmi významné stopy, které dosud ještě čas plně nesmazal, Ukrajina si přes své velké problémy naši pozornost zaslouží, neměli bychom zapomenout na vše, co naši zažili, jejich práce a osudy si opravdu zaslouží obdiv.

Ing. Václav Vohralík, region Rakovník

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Region BRNO

V listopadu oslavuje **87 let paní Alena Marková** z Noviny České, nyní Náměšť nad Oslavou.

Jubilantce přejeme pevné zdraví a životní pohodu.

Za region Jan Pavlica

Region DOMAŽLICE

V listopadu oslaví: **75 let paní Zdenka Valešová** z Dembrovky, nyní Horšovský Týn; **95 let pan Ing. Josef Vích** z Krušince, nyní Horšovský Týn;

Ke krásnému životnímu jubileu přejeme hodně pohody, spokojenosti a pevné zdraví.

Za region Miloslava Chocholatá

Region CHEB

Dodatečná blahopřání:

14. 8. se dožil **90 let pan Vladimír Slevinský** z Cerkvisk, nyní v Novém Kosteletě. Bojoval v Rudé armádě, je nositelem mnoha vyznamenání. Přejeme mnoho dalších let v kruhu rodiny.

V červenci oslavili narozeniny: **85 let paní Tamara Halasová** z Okolku, nyní

Františkovy Lázně; **85 let pan Rostislav Kozák** ze Sofievky, nyní v Chebu; **80 let pan Ota Kazilovský** ze Sofievky, nyní Kynšperk n. O.; **84 let paní Nina Dolečková** z Dubna, nyní Dlouhé Mosty; **81 let paní Libuše Pancířová** z Volkova, nyní Vojtanov; **65 let paní Eva Strejcová** z Cerkvisk, nyní Dolní Žandov.

V listopadu oslaví: 89 let paní Albína Pečinková z Chomoutu, nyní Dobroše; **84 let paní Emilie Zajacová** ze Zálesí, nyní Dolní Žandov.

Jménem krajanů zdraví a životní pohodu přeje Libuše Pancířová

Region CHOMUTOV

V listopadu oslaví **80 let paní Zdeňka Kochanová** roz. Hloušková ze Zálesí bytem Údlice, **78 let Danuše Kolářová** z Rovna bytem Jirkov, **73 let paní Ludmila Švecová** z Kupičova bytem Kadaň.

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Za region Jaroslav Báča

Region LITOMĚŘICE

V listopadu oslaví narozeniny: **65 let paní Jiřina Donátová** z Mirotína, bytem Oparno-Lovosice; **75 let paní Miluše Dvořáková** z Mirohoště, bytem Česká Lípa; **81 let paní prof. Věra Vichová** ze Semidub, bytem Litoměřice; **89 let paní Zdena Furmanová** z Mirohoště, bytem Litoměřice; **88 let pan Václav Beneš** z Nivy Hubinské, bytem Litoměřice; **88 let paní Nina Bártová** ze Zdobunova, bytem Litoměřice; **86 let paní Lída Vlčková** z Mirotína, bytem Litoměřice; **85 let pan Oldřich Prošek** z Mirohoště, bytem Bohušovice n. O., **84 let pan Jiří Němeček** z Mirotína, bytem Lovosice.

Jubilantům přejeme vše nejlepší.

Vše nejlepší přeje za region Daniela Zelenková, jednatelka

Region MOHELNICE

V listopadu oslaví **83 let paní Libuše Machovská** z Chomoutu, nyní Mohelnice. **81 let oslaví pan Antonín Novotný** z Chomoutu, nyní Náklo.

Oběma jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, štěstí a životní elán.

Za region Ludmila Klusáková

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

V listopadu oslaví narozeniny **pan Karel Žmolík**, nar. ve Zlíně, bytem Pozlovice-Luhačovice – **65 let**; **pan Václav Knob**, nar. v Opavě, bytem Moravice-Melč – **70 let**; **paní Ludmila Muchová-Kohoutková** z Pogorilovky, bytem Bruntál – **80 let**; **paní Vlasta Barochová-Rejzková** z Moskovštiny, bytem Koprivnice – **82 let**; **paní Kristyna Davidová-Rozšlapilová** z Janovky, bytem Hladké Životice – **82 let**; **paní Vlasta Bolfová** z Krupa-Hranice, by-

tem Hukovice – **83 let**; **paní Ludmila Mondekova** z Hrušvice, bytem Sl. Pavlovice-Osoblaha – **83 let**; **pan Jaroslav Moravec** ze Špakova, bytem Fulnek – **83 let**; **paní Anna Klimundová** z Martinovky, bytem Opava – **85 let**; **paní Barbora Mikulenková** ze Mstěšína, bytem Vítkov – **92 let**; **paní Irena Rožášová** z Rovna, bytem Opava – **93 let**.

Jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu.

Za Moravskoslezský region Zdenka Novotná, Marie Seitlová

Region OLOMOUC

V listopadu oslaví **80 let pan Vladimír Polák** z Mirohoště, nyní bytem Hněvotín.

Jubilantovi přejeme do příštích let hodně zdraví, štěstí a osobní pohodu.

Za region Miroslav Nerad

Region PRAHA

V listopadu oslaví **92 let paní Míla Olivová** z Moštěnice, nyní Manušice; **91 let paní Lidie Marková** z Malé Zubovštiny, nyní Kaplice; **89 let prof. Ing. Miloslav Šatava** z Buršovky, nyní Dobříš; **88 let paní Naděžda Smetanová** z Budky Hubinské, nyní Sukorady; **88 let pan Rostislav Zumr** z Nudyže, nyní Těchlovice; **87 let paní Vladislava Válková** z Ládovky, nyní Ústí n. Labem; **86 let paní Nislava Lubertová** z Puchova, nyní Praha 4; **84 let pan Alexandr Sačuk** z Olšanky, nyní Praha 10; **84 let paní Emilie Šimánková** z Hulče, nyní Praha 10; **81 let paní Svatoslava Fišerová** z Hlinsku, nyní Roztoky u Prahy; **80 let paní Jiřina Janatová** z Jezírka, nyní Roztoky u Prahy; **75 let paní Jaroslava Rejchrtová** z Michalovky, nyní Mělník; **60 let pan Václav Větrovec**/Kněhynky/, bytem Kravaře.

Všem jubilantům přejeme stále zdraví a pohodu do dalších let.

Za pražský region Ing. Ludvík Engel

Region RAKOVNÍK

V listopadu oslaví významné výročí **80 let paní Altmanová Evženie** ze Zálesí, nyní z Jesenice.

Přejeme ji mnoho štěstí a zdraví do dalších let.

Za region Rakovník ing. Václav Vohralík a Josef Krouský

Region ŠUMPERK

V listopadu oslaví své narozeniny: krásných **99 let** se dožívá **pan Josef Holec** z Českého Straklova, nyní Petrov nad Desnou; **88 let pan Václav Fric** z Terešova, nyní Vikýřovice; **80 let pan Jaroslav Sodomek** z Krasilna, nyní Šumperk.

Do dalších let přejeme všem jubilantům hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Za výbor regionu Jaroslav Miller

Region TACHOV

Ve IV. čtvrtletí oslavují svá životní jubilea členové našeho regionu: **pan Jiří Čermák 88 let**, bytem Beroun pochází z Olšanky; **pan Jan Janča 76 let**, Tachov, pochází z Antonovky; **paní Ludmila Morgensteinová 82 let**, Tachov, pochází z Olšanky; **paní Evženie Tomšovicová 79 let**, bytem Plzeň, pochází z Olšanky.

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, štěstí a životní pohody.

Za region Tachov Alžběta Michlová

Region TEPLICE

V měsíci listopadu se dožívá svých **88. narozenin paní Emilie Gavlíková** z Ústí nad Labem, rozená Nováková, rodačka z Knerut – Olíků.

Pevné zdraví a životní pohodu do dalších let přeje výbor regionu Teplice

Region UNIČOV

V letošním roce oslavili významná jubilea: **paní Vlasta Dolejšová**, Babice, **80 let**; **pan Václav Krejčí**, Šternberk, **87 let**; **pan Václav Polívka**, Šternberk, **83 let**; **pan Viktor Ráza**, Šternberk, **92 let**; **pan Pavel Tarnavský**, Paseka, **94 let**; **paní Olga Hníková**, Uničov, **92 let**; **paní Zdeňka Holubcová**, Uničov, **65 let**; **paní Anna Pecová**, Pňovice, **91 let**; **paní Jiřina Šenková**, Nová Dědina, **80 let**; **pan Miroslav Zahradníček**, Medlov, **83 let**; a **manželé Holcovi**, Uničov.

Všem oslavencům ze srdce blahopřejeme a do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí a životního elánu.

Za region Blanka Langrová

Region ŽATEC

V listopadu oslaví narozeniny: **91 let paní Libuše Černoorská** z Volkova, nyní Sádek; **83 let paní Emilie Hasilová** z Novokrajeva, nyní Žatec; **99 let pan Josef Holec** ze Straklova Č., nyní Šumperk; **80 let paní Marie Horáková** z Ulbárova, nyní Žatec; **65 let paní Alena Jirkovská** ze Žatce, nyní Lipno; **82 let pan Václav Nesvadba** z Omelanštiny, nyní Žatec; **85 let pan Josef Průša** z Teremna, nyní Bítovo; **92 let paní Jiřina Skalická** z Moskovštiny, nyní Žatec; **93 let pan Václav Valoušek** z Teremna, nyní Stekník; **75 let paní Eleonora Wágnerová** z Kvasilova, nyní Libočany; **70 let paní Marie Holubičková** z Ledochovky, nyní Vroutek; **80 let paní Slavěna Šimková** ze Sofievy, nyní Kryry; **86 let paní Kristina Štechová** z Martinovky, nyní Podbořany.

Jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví a štěstí.

Za region Slávka Černá

NAŠE ŘADY OPUSTILI:

Region DOMAŽLICE

S lítostí oznamujeme, že v srpnu 2017 ve věku **92 let** zemřela **paní Anna Malá**, z Ivaniče, nyní z obce Srby u Horšovského Týna. V září 2017 zemřela ve věku **91 let** **paní Emilie Divišová** z Ivaniče, nyní z Domažlic.

Kdo jste je znali, věnujte jim tichou vzpomínku.

*Za region upřímnou soustrast projevuje
Miloslava Chocholatá*

Region LITOMĚŘICE

Dne 20. 10. 2017 zemřel ve věku **92 let** **pan Josef Vyletěl** z Mirohoště, posledně bytem v Turnově.

*Upřímnou soustrast věnuje rodině za
region Litoměřice Daniela Zelenková,
jednatelka*

Region TACHOV

Ve věku nedožitých **70 let** zemřela **paní Miloslava Tintěrová** z Benešovic, okres Tachov.

*Upřímnou soustrast zarmoucené
rodině vyjadřuje za region Tachov,
Alžběta Michlová*

Region TEPLICE

Dne 12. 10. 2017 nás ve věku **79 let** navždy opustil náš bývalý člen **pan Jiří Solar** z Teplíc, rodák z Mirohoště.

*Upřímnou soustrast rodině i přátelům
za region Teplice Vlasta Holmanová*

Region ŠUMPERK

9. 10. 2017 jsme se rozloučili s posledním veteránem 2. sv. války z naší obce Libiny, **94letým Vládou Schovánkem**, pocházel z Podlísk, odešel v plné duševní svěžesti. Vladimír Schovánek byl velitelem tanku. Na počátku Karpatsko-dukelské operace byl těžce zraněn, po uzdravení se ještě zapojil do bojů.

Stanislav Procházka

Příspěvky na tisk říjen

Region Litoměřice: nejmenovaný dárcé, Roudnice nad Labem, 200 Kč;

region Rakovník: Ing. Václav Vohralík, Mutějovice, 1 000 Kč;

region Olomouc: Vladimír Polák, Hněvotín, 500 Kč;

region Chomutov: Jindřich Fiala, Klášterec nad Ohří, 200 Kč, Jana Sochorová, Klášterec nad Ohří, 100 Kč, Jaroslav Ludvík, Jirkov, 200 Kč, Nona Tomášková, Jirkov, 200 Kč, Alexandr Čech, Chomutov, 500 Kč, Radka Větýšková, Chomutov, 100 Kč, Miloslava Šatrová, Chomutov, 200 Kč;

region Žatec: Olga Berková, Žatec, 200 Kč, Jiřina Skalická, Žatec, 200 Kč, Dagmar Maršíková, Žatec, 200 Kč, Ing. Danuše Kopecká, Most, 200 Kč, Jiří Končický, Most, 300 Kč, Marie Hofmanová, Kocbeře, 300 Kč; **region Domažlice:** Bohumil Janča, Město Touškov, 700 Kč, Ing. Vladimír Kábrt, Klatovy, 200 Kč, Doc. PhDr. Jaroslav Fiala CSc., Plzeň, 200 Kč, Vladimír Ledvina, Horšovský Týn, 200 Kč, Josef Janeček, Kdyně, 200 Kč;

region Šumperk: Emilie Nesvadbová, Šumperk, 150 Kč, Vlasta Tomášková, Zábřeh, 200 Kč, Marie Baxová, Ostrava, 200 Kč, Jarmila Kindermannová, Víkřovice, 100 Kč, Alena Kubelová, Víkřovice, 200 Kč;

region Praha: Ing. Anatol Kopista, Jičín, 100 Kč, Vendulka Táborská, Jičín, 100 Kč; **region Brno:** Mgr. Stanislava Kounková, Pohořelice, 200 Kč, Eleonora Loskotová, Brno, 200 Kč, Drahomíra Volfová, Němčičky, 300 Kč, Miroslav Rejchrt, Brno, 200 Kč, Viktor Hurt, Brno, 100 Kč, Jiří Šimonek, Brno, 200 Kč, Emilie Peschelová, Brno, 200 Kč, Miloslava Keprtová, Brno, 200 Kč, MUDr. Alexander Nazarčuk Brno, 200 Kč, Zdena Procházková, Brno, 200 Kč, Alexander Šnajder, Brno, 200 Kč, Mgr. Lucie Pavlicová, Zaječí, 200 Kč, Alžběta Bezděková, Brno, 200 Kč.

*Všem dárcům srdečně děkujeme
Marie Nečasová*

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, tel: 728 351 726, e-mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkujeme.

Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Číslo vydání 9/2017. Šéfredaktorka: Šárka Horská. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodajscvp@seznam.cz nebo na korespondenční adresu: Šárka Horská, Průběžná 27, Praha 10, 100 00. Tiskne: Neoset, Ke Březině 86, 142 00 Praha 4 - Písnice. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod ev. č.: MK ČR E 5901. **Termín pro zaslání příspěvků do č. 10/2017 je 25. 11. 2017.** Stránky SČVP www.scvp.eu. Toto číslo vyšlo 6. listopadu 2017.